

at der må antages at være et meget stort socialt behov også for sådanne institutioner, der for størstedelen virker som halvdagsbørnehaver, navnlig på grund af manglen på hushjælp, det store antal kvinder, der har halvdagsarbejde, og den herskende meget alvorlige bolignød, der — selv hvor det lykkes en familie at få en lejlighed — i reglenskab er dårlige opholds- og legemuligheder for børnene. Endvidere har børnehaverådet anført, at oprettelsen af flere halvdagsbørnehaver i nogen grad vil kunne afhjælpe pladsmanglen i heldagsbørnehaverne, idet uden tvivl en del af de børn, der nu har fundet plads i disse, egentlig kun behøver at søge børnehaven den halve dag. Dansk Børnehaveråd lægger derhos megen vægt på den pædagogiske betydning, børnehaven vil kunne få ved — ligesom for de større børn folkeskolen — at være et sted, hvor alle børn mødes og lærer hinanden at kende, og at disse børnehaver vil have speciel betydning for opdragelsen af enebørn. I denne forbindelse har børnehaverådet henvist til, at halvdagsbørnehaverne i det hele fra et pædagogisk synspunkt er at foretrække for heldagsbørnehaverne.

Børnehaverådet er af den formening, at halvdagsbørnehaven under de nuværende forhold langt fra kan yde den sociale og pædagogiske indsats, som den burde og gerne ville, og at den væsentlige årsag hertil er de dårlige økonomiske betingelser, hvorunder disse institutioner må arbejde. Når driften helt skal klares ved bidragene fra børnene, vil enten bidragene blive så høje, at kun få kan drage fordel af halvdagsbørnehaverne, eller børnehavens økonomi blive så dårlig, at det giver sig udslag i utilstrækkelig medhjælp, for stort børneantal, dårlig indretning af lokalerne, utilstrækkeligt legemateriale, utilfredsstillende lønninger eller utilstrækkelig kvalificerede ledere og/eller medhjælpere.

Endelig har Dansk Børnehaveråd påpeget det uheldige i, at der mellem hel- og halvdagsbørnehaverne opretholdes et socialt skel, medens det gennem en tilskudsordning vil være muligt at højne standarden i institutionerne og at sætte børnenes bidrag ned, så at halvdagsbørnehaverne kan blive gjort tilgængelige for alle samfundslag.

Udvalget har nærmere drøftet spørgsmålet i en række møder og bl. a. forhandlet med repræsentanter for børnehaverådet. Under disse forhandlinger har børnehaverådet bl. a. henvist til, at halvdagsbørnehavernes sociale betydning ikke blot består i at give mødre mulighed for nogle timers arbejde udenfor hjemmet, men også i høj grad i muligheden af herved at aflaste mødre til en større børneflokk, idet det også for hjemmearbejdende mødre med flere børn — og ganske særligt de dårligst stillede, der oftest vil leve i overbefolkede lejligheder — må anses for en samfundsopgave at give mødre lejlighed til at få de mindste børn passet nogle timer daglig. Endvidere er det anført, at der utvivlsomt for tiden findes mange vellejede og velindrettede halvdagsbørnehaver, der fortjener offentlig støtte, men at der også under den nuværende mangel på børnehaver sker mange misbrug, hvor en større flok børn bliver passet af kvinder uden nogensomhelst uddannelse mod en urimelig høj betaling. Det vil dog være vanskeligt at modarbejde sådanne misbrug, såfremt man ikke samtidig kunne anvisе mødre andre og bedre steder at få børnene anbragt.

Indenfor udvalget har der været enighed om ønskeligheden af at yde offentlig støtte til de omhandlede institutioner, navnlig for at afværge den mulighed, at de på grund af de stigende driftsomkostninger uden offentlig støtte vil se sig nødsaget til at ophøre med deres virksomhed eller i alt fald udelukkende vil blive forbeholdt den mere velstillede del af befolkningen. Man har i udvalget drøftet flere muligheder for formen for en sådan eventuel støtte og er enedes om at foreslå, at tilskuddet til børnehaver som de nævnte bør fastsættes til halvdelen af den i § 129, stk. 1, fastsatte tilskudsprocent, således at man på samme måde som i denne bestemmelse graduerer statstilskuddet således, at det bliver større, såfremt vedkommende kommune ydede driftstilskud til institutionen eller selv driver institutionen. Man vil herefter foreslå, at der fremtidig ydes statstilskud til driften af sådanne institutioner med 15 pct. af de til statstilskud godkendte driftsudgifter, hvilket tilskud dog forhøjes til 20 pct., såfremt den kommune, hvori institutionen er beliggende, driver institutionen eller yder et tilskud på mindst 15 pct. Endelig vil man anse det for rimeligt, at det gøres til en betingelse for modtagelsen af tilskud efter de nye regler, at vedkommende institution forpligter sig til at modtage en vis mindre del børn af ubemidlede forældre til en lavere takst end den for bemidlede forældre fastsatte. I så henseende skal man foreslå, at institutionerne forpligter sig til også at modtage børn af mindre bemidlede forældre til en takst, der ikke må overstige $\frac{2}{3}$ af den for børn af bemidlede forældre gældende, hvorved man skal henvise til, at børn af bemidlede forældre efter de for de nu godkendte institutioner fastsatte takster normalt betaler 50 pct. mere end børn af mindre bemidlede forældre.